

یادداشت کارگری

به استقبال اول ماه مه ، روز جهانی کارگر بشتابیم!
باردیگر بالماسکه هفته کارگر از آستین علیرضا محبوب خانه کارگر و شرکاء بیرون زد!

امیر جواهری لنگرودی

info@karegari.com

عکس از آرشیو کارگران هیکو

اول ماه مه سال ۱۳۹۸ در راه است !

رهاننده برتری در کار نیست،

نه آسمان ، نه قیصر ، نه خطیب.

خود به رهایی خویش برخیزیم، ای تولید گران!

رستگاری مشترک را بر پا داریم!

تا راهزن، آنچه را که روده رها کند،

تا روح از بند رهایی یابد،

خود به کوره خویش بر دمیم

و آهن را گرما گرم بکوبیم! ....

ترجمه: احمد شاملو

اول ماه مه در راه است ، آری نخستین روزمه ، روز ماست، از آن ماست. باید با همه توان به استقبالش شتافت. یازدهم اردیبهشت، اول ماه مه، روز همبستگی بین المللی کارگران است . روز دست از کار کشیدن و روز تظاهرات اعتراض آمیز همه کارگران و زحمتکشان است.

این روز نه تنها روز بزرگداشت نیروی پُر رنج و مشقت کارگران جهان ، بلکه روزی است که این بخش عظیم از اردوی جهانی کار، با صدای رسا، اعتراض حق طلبانه خود را به گوش جهانیان می رسانند و در صفوف فشرده خود و هم پیمانان آنها، علیه حق کثی ها به خیابان ها می آیند.

اول ماه مه ، روز اتحاد پرشور و مهر آمیزی است که مژده پیروزی و استقرار برابری ، برادری و عدالت اجتماعی را به جهانیان می دهد ! اصلی ترین و مهم ترین پیام اول ماه مه روز جهانی کارگر، همبستگی طبقاتی توده کارگر، صرف نظر از تعلقات جنسیتی، مذهبی و قومی ، زبانی به عنوان یک طبقه واحد می باشد.

یکی از عوامل ماند پیشروی جنبش کارگری کشورما، وجود تشکیلات شبه فاشیستی و امنیتی خانه کارگر است که طی این همه سال ، به عنوان کارگزار هدف های حاکمیت در درون جنبش کارگری ، بعنوان تشکل شبه کارگری و امنیتی ، همواره بر متن سرکوب حق تشکل مستقل کارگری، در برابر خواست کارگران ، دست به تخریب می زند.

طی چند سال گذشته ، خانه کارگری ها به مجرد این که پس از پایان دوره دولت احمدی نژاد، امکان برگزاری راه پیمایی در روز اول ماه مه را به دست آوردند، با حمله به کارگران افغانستانی و طرح شعارهای نژادپرستانه، شکاف انداختن بین صفوف کارگران را به اصلی ترین اقدام روز کارگر تبدیل کردند. انجام این امر یعنی به نمایش گذاشتن در هم شکستن همبستگی نیروی کار، به مثابه اصلی ترین وظیفه این نیروی شبه کارگری در اول ماه مه بود که همگان شاهدش بودیم و ما همان موقع ، انتقادات سخت خود را در برابر این نمایش ضد انسانی منتشر ساختیم!.

امسال هم مثل سال های گذشته عوامل خانه کارگر، بالماسکه هفته کارگر را از ماههای پیش براه انداخته تا " رونق تولید" را در سال ورشکستگی و تعطیلی چرخه تولید و سال رونق سرکوبگری بنمایش بگذارند . لذا در نشست ۲۱ فروردین ۹۸ که با دبیری علیرضا محبوب (دبیرکل خانه کارگر، نماینده حوزه انتخابیه تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس، رییس فراکسیون کارگری و عضو کمیسیون اجتماعی مجلس)، برگزار شد . جدا از جناب ایشان با این همه مقامات کشوری و کذایی، در همین نشست عوامل وزارت کار، شهرداری، کانون های شورای عالی کار، حسن صادقی (رییس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری)، فتح الله بیات (رییس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی)، تنها زن شرکت کننده در نشست، فاطمه وحدت (نایب رییس اتحادیه سراسری زنان کارگر)، مسعود حیدری (مدیرعامل خبرگزاری کار ایران (ایلنا) ، و نمایندگان از طرف سازمان ها و نهادهایی همچون معاونت اجتماعی وزارت کشور، معاونت اجتماعی ناجا، معاونت امور فرهنگی اجتماعی سازمان تامین اجتماعی، درالقرآن خانه کارگر، سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران، روابط عمومی صدا و سیما، فدراسیون ورزش کارگری، وزارت صنعت، معدن و تجارت و... حضور داشتند تا چرخه برنامه یک هفته ای خود را اعلام بدارند . این سلسله برنامه اعلام شده، شامل مجموعه ای از:

- پیشنهاد گنجاندن نام رهبری در کنار موضوعات روز اول هفته کارگر (پنجشنبه)، تجدید میثاق با آرمان های امام و مسابقات قرآنی جامعه کارگری؛

- پیشنهاد نام هایی از قبیل روز امنیت شغلی کارگران، بهداشت در محیط شغلی و نشاط برای روز دوم (جمعه)؛

- برگزاری علمی تر هفته کارگر و مطرح نمودن مطالبات جامعه کارگری به صورت جامع تر و دقیق تر؛

- دیدار کارگران با مراجع عظام تقلید؛

- گرفتن وقت جهت طرح مطالبات و مسائل کارگران در تریبون های نماز جمعه در سطح کشور. گفتنی است پیشنهاد برگزاری این برنامه در تریبون نماز جمعه تهران مورد موافقت قرار نگرفته است؛

- پیشنهاد شعاری در راستای اشاره به شعار رونق تولید و همچنین اعتراض به گنجاندن سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در فهرست گروه های تروریستی از سوی دولت ایالات متحده آمریکا؛

- پیشنهاد برگزاری برنامه هایی همسو با مناسبت صدمین سال تاسیس سازمان بین المللی کار در روز کارگر؛-

- پیشنهاد گنجاندن واژه و یا عبارتی در اشاره به کارگران مناطق سیل زده و اعلام حمایت از آنها؛ و...

مصادیق فوق ، مشخصات و خطوط برنامه ای همه مراسم های فراهم آمده برای هفته کارگر در راستای نمایش بالماسکه ای خانه کارگر و عوامل ریز و درشت آنان بر همین پایه در نقاط مختلف کشور را به نمایش می گذارد .

پرسش اساسی این است که: در کدام بخش از این برنامه اعلام شده ، " مطالبات جامعه کارگری به صورت جامع تر و دقیق تر" در نظر گرفته شده و اعلام گردید؟

برای ما خواسته های برجسته کارگران برای اول ماه مه روشن است . آشکار است که امسال هم مطالبات کارگران بشکل عمده حول:

= مسئله دستمزدها ، تعیین حداقل مزد کارگران بالاتر از خط فقر ، که میزان آن برای سال ۱۳۹۸ بیش از هفت میلیون تومان منظور گردیده است.

= برای کارگران ایران ؛ بازپرداختن به خرابی سیل ویرانگر و از بین رفتن زیرساخت ها و پاشیدگی بخش عمده کارگاههای تولیدی و خرابی و از هم پاشیدگی کارخانگی زنان در نقاط مختلف استان ها و بیکاری عمده نیروی کار و رسیدگی بر وضعیت یکایک آنان از خواسته های اخص اول ماه مه امسال به شمار می رود!

= موضوع حقوق های معوقه و پرداخت بدون تاخیر حقوق کارگران، بازنشستگان، معلمان، پرستاران و مجازات کسانی که عامل تعویق افتادن حقوق کارگران در تمامی سطوح هستند.

= در همین رابطه دفاع از موجودیت نیروی میلیونی بیکاران و شعار بازگشت آنان بر سر کار و پرداخت بیمه دوران بیکاری آنان ، باید مورد توجه جدی قرار گیرد.

= تمامی سال گذشته و خاصه اسفند ماه ۱۳۹۷، ما شاهد تلاش بازنشستگان برای پیگیری سطوح مختلف در خواست های آنان بودیم. از اینرو در اول ماه امسال، خواست تعیین مستمری بازنشستگان، بشکل متحد و یک صدا، خواستار همسان سازی حقوق خود با شاغلین با توجه به مدارک و سوابق پیشینه خود هستند . همچنین بازنشستگان خواهان تامین بیمه های اجتماعی کامل و کارآمد، نظارت نمایندگان منتخب بازنشستگان بر صندوق های بازنشستگی و شرکت در مدیریت آنها می باشند.

= برابری کامل حقوق زنان و مردان در تمام شئون زندگی از جمله برابری مزد زن و مرد برای کار یکسان و آزادی، کارگران خواهان آزادی عقیده و بیان و اعتصاب، تجمعات و راه پیمایی، اعتراض، گردهمایی، و تعطیلی روز اول ماه مه را خواستارند.

= مسئله قراردادهای موقت و سفید امضای و تضمینی کارگران، فقدان امنیت شغلی و وجود شرکت های پیمانکاری و واسطه ای؛ حوادث حین کار، بیماری ها و سوانح مرگبار ناشی از فقدان ایمنی و بهداشت کار، به ویژه در بخش های ترابری، معادن و ساختمان سازی، همواره از معضلات و مشکلات توان فرسای کارگران در کشور بوده است. کارگران در اول ماه مه امسال ، ضمن اعتراض به چنین وضعیت ناگواری، خواهان برچیده شدن قراردادهای موقت و سفید امضا، تضمینی و حذف شرکت های پیمانکاری و واسطه ای، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل از کارگاههای کوچک گرفته تا کارگران مناطق آزاد، تحت پوشش کامل قانون کار و اجرای فوری بیمه کارگران ساختمانی و در یک کلام پایان دادن به شرایط سخت و زجرآور کار در مراکز و محیط های کار و تولید خواهند بود.

= و همینطور با توجه به سیاه نمایی چند سال گذشته خانه کارگری ها نسبت به کارگران مهاجر خاصه افغان ها ، درخواست های امسال؛ موضوع رفع هر گونه تبعیض و بی عدالتی نسبت به کارگران مهاجر به ویژه کارگران افغان در ایران و نیز سایر کارگران مهاجر در سراسر جهان از خواسته های تخطی ناپذیر اردوی میلیونی پُرشمار کار ایران در تمامی تحرکات اول ماه مه سال ۱۳۹۸ خواهد بود که بر روی باندرول ها ، پلاکاردها و بیانیه های مشترک کارگران نقش خواهد بست. وعظ و خطابه ، میثاق با آرمانها . دیدار آقا و رفتن به نماز جمعه و مسابقات قرآنی و افاضاتی از این نوع ، ارزانی خانه کارگری ها و شرکای آنان باد!

در برابر این سطح از خواسته های کارگران ، که کلیاتی از آنرا بر شمردم؛ یک چیز روشن است و آن اینکه؛ جماعت گرد آمده در نشست ۲۱ فروردین برآنند تا با ارائه برنامه اعلام داشته،(وعظ و خطابه ، دیدار آقا و رفتن به نماز جمعه و دُر افشانی از این نوع ...) ، می خواهند؛ روز جهانی کارگر را در جای جای ایران از میان تهی نمایند و از هر نوع اعتراض به بی عدالتی، هر نوع نمایش همبستگی درونی اردوی کار و هر نوع طرح مستقل مطالباتی کارگران را در اول ماه مه امسال از درون تهی سازند. از منظر سردمداران برنامه ساز، لازم است از یک سو، روز جهانی کارگر به مجموعه ای از مراسم های بی روح و فرمایشی تبدیل گردد و از سوی دیگر ، باید نارضایتی عمیق کارگران به صورت کنترل شده در چهارچوب سیاست های خانه کارگر باقی بمانند و شعار هایش نیز بمراتب آبکی و ولرم بخدمت گرفته شود و مطرح گردند تا بتوانند نقشی را که خانه کارگر برای مهار جنبش کارگری و قربانی کردن آن ، پیش پای برنامه های همه جناح حکومت بازی می کنند را به همین جناح ها نشان داده باشند تا از این طریق بودجه و امکانات لازم و کافی برای ایفای موثرتر وجه امنیتی خویش، در اختیارشان قرار دهند. از روخوانی برنامه های تعیین هفته کارگر به جای

یازدهم اردیبهشت ، اول ماه مه روز جهانی کارگر، هدف اولیه اش از بین بردن تاریخچه واقعی مبارزاتی جنبش کارگری در ذهنیت کارگران جوان و قلب ماهیت بخشیدن به این روز جهانی و تاریخچه پُر بار آن است تا وجه تاریخی و روشن این روز مخدوش گردد، علاوه بر موارد فوق، علیرضا محبوب و شرکاء اش با راه انداختن بالماسکه هفته کارگر، می خواهند هفته معلم را نیز کم رنگ کنند تا در شرایطی که نارضایتی معلمان از دستمزدهای زیر خط فقر و رودرویی با سیاست خصوصی کردن نظام آموزش ، بلا تکلیفی استخدام معلمان خرید خرمات و عدم پرداخت حقوق های به موقع آنان و ادامه سرکوب ، بازداشت و در زندان باقی ماندن فعالین صنفی معلمان از جمله : محمود بهشتی لنگرودی - اسماعیل عبدی- محمد حبیبی و علیرضا قنبری و همینطور بازداشت و احضار دیگر معلمان ، مانع برجسته شدن مطالبات معلمان و پیوندهای مبارزاتی میان معلمان و کارگران بشوند.

متأسفانه اول ماه مه امسال تقارن با سیل ویرانگری پیدا کرد که تمام فروردین ماه مردمان جامعه ما را درگیر خود کرده است، سیلی که بیش از هر چیز، محصول وجودی همین نظام و انبان جنگل خواری ، زمین خواری ، سیاست های بیرویه سد سازی و سازو کارهای ویرانگر زیست محیطی ایست و دست سپاه ، آقا زاده ها ، ژن های برتر و خود آیت الله های ریز و درشت در آن طی چهار دهه حکومت سپاه خویش سهم دارند. در این ویرانی و خانه خرابی یاران پُر شماری در زندانند . خانواده و کارگران نیشکر هفت تپه ، نگران وضعیت اسماعیل بخشی و سپیده قلیان و دیگر زندانیان جنوب اند، که زندان آنان در معرض سیلاب قرار دارند. از همین روست که تدوین کننده گان بالماسکه برای خالی نبوده عریضه آورده اند : " پیشنهاد گنجاندن واژه و یا عبارتی در اشاره به کارگران مناطق سیل زده و اعلام حمایت از آنها؛ و...". پرسش اینستکه ؛ مردمی که در سامانه ی بیش از ۲۴ استان کشور درگیر سیل و بارندگی های غیر معمول شده اند. سیلاب همچنان در پل دختر ، معمولان ، شوش و کل خوزستان جلو می رود ، کارگاهها و بخش زیادی زیر ساخت های صنعتی و نفتی و پتروشیمی مناطق دچار آسیب شده و دسته دسته کارگران آن سامانه ها به خاطر همین خرابی ها ، از کار بیکار شده اند. امروز باید از همه سو مورد توجه و حمایت قرار گیرند و نمی توان شعور این مردم را در حد " گنجاندن واژه و یا عبارتی در اشاره به کارگران سیل زده " به بازی گرفت!

واقعیت اینستکه جنبش مستقل کارگری و نیروهای این جنبش نمی توانند نسبت به برنامه های خانه کارگر و بالماسکه ای که هر سال برای منحرف کردن مطالبات هدفمند جنبش کارگری راه انداخته می شود، بی تفاوت باشند. مهم اینستکه در برابر نمایشات و مراسم حکومتی عوامل خانه کارگر ، اول ماه مه امسال را به نمایش پرشکوه همبستگی اردوی کار تبدیل کنیم. می بایست نماد برجسته این روز را اتحاد معلمان و کارگران، زنان و دانشجویان ، بازنشستگان و دفاع از موجودیت مردم سیل زده و خانه خرابی آنان قرار دهیم که هستی خود را از دست داده و امنیت شغلی آنان در خطر همه جانبه قرار گرفته است و همچنین دفاع از پایه ای ترین مطالبات انباشته شده کارگران ، فریاد آزادی مبارزان درون زندان ها و حمایت از خانواده های آنان در دستور کار خود داشته باشیم . از دیگر الزامات این روز جهانی ، توجه به همبستگی نیروی کار و رزم مشترک کارگران ، باز پرداختن به امر همگرایی ها ، جلوگیری از تفرقه و جدا سری ها در قالب بیانیه های مستقل و مشترک و طرح مطالبات اساسی و پایه ای بخش های مختلف اردوی کار کشور و تمامی هم سرنوشت تان این اردوی بزرگ و پر شمار کار باید محسوب می گردد.

جمعه ۲۳ فروردین ۱۳۹۸ برابر ۱۲ آوریل ۲۰۱۹